

Latvijas Republikas Senāts

RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2026.gada 24.aprīlī

[1] Senātā saņemta valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātris” (turpmāk – pasūtītāja) kasācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2026.gada 5.februāra spriedumu, ar kuru apmierināts pieteicējas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Biļešu paradīze” – pieteikums: tiesa atzina par prettiesisku pasūtītājas 2024.gada 4.oktobra lēmumu Nr. 134, ar kuru pārtraukts atklātais konkurss (identifikācijas Nr. RKT 2024/3), un uzlika pienākumu pasūtītājai atlīdzināt pieteicējai negūto peļņu 17 610,53euro.

Rajona tiesa atzina, ka pasūtītāja nebija spiesta objektīvi pārtraukt konkursu, savukārt tā pārtraukšana radīja netraucētas konkurences apdraudējumu un pārkāpa publisko iepirkumu principu prasības. Tiesa secināja, ka Iepirkumu uzraudzības birojs ar 2024.gada 4.novembra lēmumu Nr. 4-1.5/1923 nepamatoti atstāja bez izskatīšanas pieteicējas iesniegumu kā acīmredzami nepamatotu. Ievērojot apstākli, ka pasūtītāja konkursu bija pārtraukusi prettiesiski, tiesa noteica pasūtītājai pienākumu atlīdzināt pieteicējai neiegūto peļņu.

Pasūtītāja kasācijas sūdzībā tam iebilst.

[2] Pasūtītāja kasācijas sūdzībā uzsver, ka tiesa nepareizi piemērojusi Ministru kabineta 2017.gada 28.februāra noteikumu Nr. 107 „Iepirkuma procedūru un metu konkursu norises kārtība” (turpmāk – noteikumi Nr. 107) 230.punktu, tostarp pārkāpjot tiesas kontroles robežas.

Senatoru kolēģija minēto pasūtītājas argumentu atzīst par nepamatotu turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Vispārīgi pasūtītājam ir plaša rīcības brīvība iepirkuma procedūras pārtraukšanā. Tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai pasūtītāja pieņemtais lēmums, izmantojot rīcības brīvību, nav patvaļīgs un nav pārkāptas rīcības brīvības izmantošanas robežas (sk. *Senāta 2023.gada 24.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-199/2023*, [ECLI:LV:AT:2023:1124.A420229720.6.S](https://www.ecli.lv/AT/2023/1124.A420229720.6.S), 8.punktu).

Atbilstoši noteikumu Nr. 107 230.punktam pasūtītājs var jebkurā brīdī pārtraukt izsludinātu iepirkuma procedūru, ja tam ir objektīvs pamatojums. Objektīvs pamatojums ir tāds, kas apliecina, ka ir lietderīgi pārtraukt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, ņemot vērā gan ekonomiskā konteksta vai faktisko apstākļu iespējamās izmaiņas, gan arī attiecīgās līgumslēdzējas iestādes vajadzības (*Senāta 2022.gada 10.maija sprieduma lietā Nr. SKA-471/2022*, [ECLI:LV:AT:2022:0510.A420340016.15.S](https://www.ecli.lv/AT/2022/0510.A420340016.15.S), 25.punkts un tajā norādītā judikatūra).

Tiesas uzdevums ir pārbaudīt, vai pasūtītāja lēmums pārtraukt iepirkuma procedūru nav patvaļīgs un nepārkāpj Publisko iepirkumu likuma 2.pantā nostiprinātos publiskā iepirkuma tiesību principus – iepirkumu atklātumu,

piegādātāju brīvu konkurenci, kā arī vienlīdzīgu un taisnīgu attieksmi pret piegādātājiem (piemēram, *Senāta 2021.gada 30.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-359/2021, [ECLI:LV:AT:2021:1130.A420285118.12.S](#), 15.punkts, 2015.gada 26.marta sprieduma lietā Nr. SKA-555/2015, [A420215114](#), 10.punkts*). Savukārt to, kas tieši (kādi apstākļi) tiesai ir jāpārbauda, vērtējot lēmuma par iepirkuma procedūras pārtraukšanu tiesiskumu, nosaka pasūtītāja sniegtais iepirkuma pārtraukšanas pamatojums kopsakarā ar pieteicēja iebildumiem pret šo lēmumu (*Senāta 2023.gada 24.novembra sprieduma lietā Nr. SKA-199/2023, [ECLI:LV:AT:2023:1124.A420229720.6.S](#), 8.punkts*).

Tiesai, vērtējot publiskā iepirkuma pārtraukšanas pamatojuma objektivitāti, jāievēro pārtraukšanas apstākļu konteksts ar procedūras stadiju, it īpaši jau tad, kad piedāvājumi ir atvērti. Tieši tad var rasties nepārvarams kārdinājums pasūtītājam kļūt favorītiskam savos lēmumos un tikai formāli izmantot atsaucis uz saimniecisku rīcības brīvību (*Senāta 2017.gada 28.februāra sprieduma lietā Nr. [A420193416](#), SKA-706/2017, 20.punkts*).

Rajona tiesa, pārbaudījusi pasūtītājas lēmuma par konkursa pārtraukšanu pamatojumu, secināja, ka pasūtītājas norādītā nepieciešamība pārtraukt konkursu nav saistīta ar to, ka nolikuma kļūdu dēļ pasūtītāja, ja turpinātu sākotnējo konkursu, būtu spiesta iepirkt tādas preces vai pakalpojumus, kas patiesībā neatbilst tās vajadzībām, vai ar to, ka kopumā ir mainījušies kādi pasūtītājas saimnieciskie vai ekonomiskie apstākļi, kas bija sākotnējā konkursa izsludināšanas pamatā. Tiesa atzina, ka konkrētajā gadījumā pasūtītāja pārtrauca iepirkuma procedūru pēc piedāvājumu atvēršanas, lai labotu pēc jēgas nebūtiskus trūkumus sākotnējā konkursa nolikumā, un tāpēc tika radīti būtiski konkurences apdraudējuma riski. Citiem vārdiem tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā konkursa pārtraukšanai nebija objektīva pamata un konkursa pārtraukšana neatbilda publisko iepirkumu principiem.

Pretēji pasūtītājas kasācijas sūdzībā norādītajam, tiesai bija pamats pārbaudīt pasūtītājas konkursa pārtraukšanas pamatojuma *patiesumu*, tostarp par nepieciešamību nodrošināt biļešu iegādes iespējas teātra jaunajās telpās, kā arī par nepieciešamību veikt citus grozījumus konkursa nolikumā. Tiesai bija pienākums novērtēt, vai šis ir objektīvs pamatojums pārtraukt konkursu. Tāpēc šādu tiesas novērtējumu nevar atzīt par iejaukšanos pasūtītājas rīcības brīvībā un tiesas kompetences robežu pārkāpšanu.

Senatoru kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā tiesas vērtējums par konkursa pārtraukšanas tiesiskumu atbilst šāda lēmuma tiesiskuma pārbaudei izvirzāmajām prasībām.

[3] Pasūtītāja kasācijas sūdzībā saistībā ar konkursa pārtraukšanu būtībā norāda tos pašus argumentus, kurus bija izteikusi rajona tiesa. Senatoru kolēģija konstatē, ka tiesas spriedumā ir izvērsti analizēti pasūtītājas argumenti un izskaidrots, kādēļ tiesa secinājusi, ka konkursa pārtraukšanai nebija objektīva pamata. Pasūtītāja kasācijas sūdzībā tam nepiekrīt un atkārtoti izklāsta savu subjektīvo redzējumu, taču kasācijas instances tiesas kompetencē neietilpst pierādījumu novērtēšana, līdz ar to šādi argumenti nevar būt pamats kasācijas tiesvedības ierosināšanai.

[4] Pasūtītāja kasācijas sūdzībā norāda, ka tiesa ir nepareizi interpretējusi un piemērojusi Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma (turpmāk – Atlīdzināšanas likums) normas un pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.pantu un 251.panta piekto daļu, jo spriedumā nav vērtēti pasūtītājas iebildumi saistībā ar zaudējumu apmēra aprēķinu. Pasūtītāja norāda, ka tiesa nav pārbaudījusi, vai pastāv tieša cēloņsakarības starp konkursa pārtraukšanu un pieteicējas norādītajiem zaudējumiem.

Senatoru kolēģija šiem apgalvojumiem nepiekrīt.

Prasīt atlīdzināt iepirkuma procedūras pārkāpuma dēļ radušos zaudējumus var tad, ja pretendents iepirkuma procedūras paredzamās norises gaitā būtu ieguvis tiesības slēgt iepirkuma līgumu. Pēc tam, kad ir noskaidrots, ka pieteicējs būtu iepirkumā uzvarējis, ja nebūtu pieļautā pārkāpuma, var pievērsties jautājumam par to, vai un kādā apmērā pieteicējs iepirkuma līguma noslēgšanas rezultātā būtu guvis peļņu (*Senāta 2022.gada 10.maija sprieduma lietā Nr. SKA-471/2022, [ECLI:LV:AT:2022:0510.A420340016.15.S](#), 8.punkts un tajā minētā judikatūra*).

Konkrētajā gadījumā tiesa sprieduma 23.punktā ir konstatējusi, ka tiesiska konkursa norises gadījumā pieteicēja būtu atzīstama par uzvarētāju iepirkumā, līdz ar to tai būtu bijusi iespēja izpildīt iepirkuma līgumu. Tāpēc

pretēji pasūtītājas kasācijas sūdzībā norādītajam tiesa ir nodibinājusi tiešu cēloņsakarību starp pasūtītājas prettiesisko rīcību un pieteicējai nodarītajiem zaudējumiem.

Pasūtītāja arī argumentējusi, ka tiesa neesot ņēmusi vērā tās iebildumus, ka pieteicējas zaudējumu aprēķins nav pamatots ar pierādījumiem.

Senāts saistībā ar zaudējumu atlīdzinājumu publisko iepirkumu lietās ir norādījis, ka peļņas gūšanas fakts un tās apmērs var būt pamatots gan ar rakstveida pierādījumiem, gan ekspertīzi, un vispārīgi tādi pierādījumi, kas aptver speciālistu atzinumus par neiegūtās peļņas apmēru, ir pieļaujami un attiecināmi. Līdz ar to, ja pieteicēja šādus pierādījumus ir iesniegusi, vispārīgi tā ir pildījusi personas, kura cietusi zaudējumus, pienākumu iesniegt neiegūtās peļņas apmēru pamatojošus pierādījumus. Savukārt tiesai ir pienākums tos visus pārbaudīt un novērtēt (*Senāta 2024.gada 27.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-297/2024, [ECLI:LV:AT:2024:1227.A420340016.19.S](#), 15.punkts*).

Tiesai ir pienākums nodrošināt, lai visiem procesa dalībniekiem būtu iespēja pilnvērtīgi izteikt savus apsvērumus un iebildumus par zaudējumu aprēķinu un to pamatojošiem pierādījumiem un attiecīgi iesniegt savu pozīciju apliecinošus pierādījumus. Gan iesniegto pierādījumu pieļaujamības un attiecināmības, gan to saturiskā izvērtējuma procesā ir sagaidāms, ka tiesa aicina pārējos procesa dalībniekus izteikt savus konkrētus un motivētus apsvērumus un iebildumus (*Senāta 2024.gada 27.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-297/2024, [ECLI:LV:AT:2024:1227.A420340016.19.S](#), 15.punkts*).

Konkrētajā gadījumā tiesa sprieduma 25.punktā ir vērtējusi pieteicējas iesniegtos pierādījumus un atzinusi, ka pieteicējas veiktie aprēķini ir pamatoti un saprātīgi. Vienlaikus tiesa atzinusi, ka pasūtītāja paskaidrojumos tiesai nav norādījusi, vai un kāpēc kāda negūtās peļņas aprēķinā iekļautajām pozīcijām būtu nepamatota.

Apstākļos, kad pieteicēja bija iesniegusi konkrētus aprēķinus un pierādījumus, kas pamato tās neiegūtās peļņas apmēru, pasūtītājai bija tiesības iesniegt savu pozīciju apliecinošus pierādījumus. Nav pietiekami tikai norādīt vispārīgus iebildumus, bet jāiesniedz konkrēti un motivēti apsvērumi, kā arī tos pamatojoši pierādījumi. Pasūtītājas kasācijas sūdzībā arī nav norādīta atsauce uz konkrētiem pierādījumiem, kuri nav novērtēti un varētu ietekmēt lietas izskatīšanas rezultātu.

Līdz ar to senatoru kolēģija atzīst, ka pasūtītājas argumenti nerada šaubas par tiesas izdarīto secinājumu pamatotību par pieteicējai radīto zaudējumu apmēru.

[5] Ievērojot minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka pasūtītājas kasācijas sūdzībā norādītie argumenti nerada šaubas par rajona tiesas sprieduma tiesiskumu; kasācijas sūdzībā norādītajos tiesību normu piemērošanas jautājumos ir izveidojusies Senāta judikatūra, un pārsūdzētais spriedums tai atbilst. Tā kā izskatāmajai lietai nav arī nozīmes judikatūras veidošanā, tas ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

[6] Senāts neizskata lietu pēc būtības, tādēļ papildu pierādījumu pievienošana ar mērķi noskaidrot lietas faktiskos apstākļus nav pieļaujama. Kasācijas sūdzības argumenti turklāt ir saprotami bez papildu ilustratīviem materiāliem. Līdz ar to pasūtītājas kasācijas sūdzībai pielikumā Nr. 1 pievienotā tabula „Reklāmas pakalpojumu efektivitātes un cenu analīze” nav pievienojama lietas materiāliem.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.¹panta otrās daļas 1.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Mihaila Čehova Rīgas Krievu teātris” kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2026.gada 5.februāra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore R. Vīduša Senatore L. Konošonoka Senators J. Pleps